

ind i en nærmere vurdering af, om der er grundlag for at ophæve de pågældende bestemmelser.

Straffelovrådet foreslår, at §§ 267, stk. 2 og 3 om visse skærpende omstændigheder i forbindelse med ærekrænkelser mv., 267 a om fremsættelse af visse usandfærdige sigtelser og 275 a vedrørende sagsbehandlingen, ophæves, idet ophævelsen af § 267, stk. 2 og 3, ikke tilsigter at hindre, at de forhold, som nævnes i bestemmelserne, efter en konkret vurdering fortsat kan tillægges skærpende betydning ved straffastsættelsen.

Straffelovrådet finder således ikke, at der er et praktisk behov for at opretholde et forhøjet maksimum på 6 måneder i § 267, stk. 2 med henblik på tilfælde, hvor fornærmelsen er fremsat mod en af de i § 119, stk. 2, nævnte personer, ligesom rådet finder, at den i samme stykke indeholdte regel om en »skærpende omstændighed« er uden praktisk betydning. Det samme gælder stk. 3 om den skærpende omstændighed, at fornærmelsen er fremsat i trykt skrift.

Straffelovrådet er endvidere af den opfattelse, at § 267 a ikke kan antages at have nogen selvstændig vejledende betydning med henblik på domstolenes afgørelse om en sigtelsses strafbarhed eller om straffens fastsættelse. Endvidere vurderer rådet, at § 275 a, må anses for overflødig.

Et flertal af Straffelovrådets medlemmer (6 medlemmer) finder, at strafmaksimum i § 268 om bagvaskelse indtil videre bør opretholdes uændret. Flertallet foreslår, at ordene »med fængsel indtil 2 år« ændres til », og den i § 267 nævnte straf kan da stige til fængsel i 2 år«, idet bødehjæmle i § 268, 2. pkt., samtidig udgår som overflødig. Et mindretal (2 medlemmer) finder, at der højst er grundlag for et strafmaksimum på 6 måneders fængsel. Var der lejlighed til at foretage en grundigere kritisk gennemgang af § 268, kunne det efter Straffelovrådets opfattelse overvejes at begrænse begrebet bagvaskelse til bestemmelsens 1. led.

Efter Straffelovrådets opfattelse kunne § 274, der i dag ikke indeholder en tidsmæssig påtalebegrænsning, rejse spørgsmål bl.a. om en »ydre« grænse for påtale af bagvaskelse i forhold til en afdød, på f.eks. 10 år. Rådet finder dog, at en sådan ændring vil kræve en grundigere gennemgang af bestemmelsen, hvorfor der ikke stilles forslag herom.

Under rådets drøftelse af § 269, stk. 2, om bortfald af straf efter § 269, stk. 1, og § 272 om bortfald af straf efter § 267, er der endvidere rejst spørgsmål om, hvorvidt bestemmelserne som udtryk for almindelige strafudmålingshensyn i stedet burde placeres i straffelovens kapitel 10 om straffastsættelse. Under hensyn til at bestemmelserne er en integreret del af straffelo-

vens øvrige bestemmelser om ærekrænkelser, afstår rådet dog fra at stille forslag herom.

Om Straffelovrådets nærmere overvejelser henvises til betænkningens side 862-864, 874-875, 881-884.

4.14.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig det af Straffelovrådet stillede forslag om en skærpende af strafmaksimum i §§ 263, stk. 3, og 264, stk. 2, fra 4 til 6 års fængsel ud fra hensynet til sammenhængen i strafferammerne.

Straffelovrådets forslag om ændring af § 263 er medtaget i lovforslaget om ændring af straffeloven, retsplejeloven, markedsføringsloven og ophavsretsloven (IT-kriminalitet mv.), (L 55) fremsat den 5. november 2003.

Straffelovrådets forslag til en nyaffattelse af straffelovens § 264, stk. 2, indebærer for det første, at strafmaksimum i sidestraftefferammen hæves fra 4 til 6 års fængsel og for det andet, at bestemmelsens kriterier for, hvornår den skærpede strafferamme kan finde anvendelse, præciseres.

For så vidt angår de foreslåede præciseringer af bestemmelsens kriterier for, hvornår de skærpede strafferamme finder anvendelse, er Justitsministeriet enig i, at det navnlig vil være i de af Straffelovrådet opregnede tilfælde, at den skærpede strafferamme bør finde anvendelse. Bestemmelsen bør dog efter Justitsministeriets opfattelse rumme mulighed for at omfatte også andre tilfælde efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Justitsministeriet foreslår derfor, at § 264, stk. 2, formuleres således, at straffen kan stige til fængsel indtil 6 år, hvis de i § 264, stk. 1, nr. 1, nævnte forhold begås med forsæt til at skaffe sig eller gøre sig bekendt med oplysninger om en virksomheds erhvervs-hemmeligheder eller under sådanne omstændigheder, at det påfører andre en betydelig skade eller indebærer en særlig risiko herfor, eller under andre særlige omstændigheder.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 56, samt bemærkningerne hertil.

Med hensyn til spørgsmålet om at sikre en skærpet opmærksomhed om strafværdigheden af husfredskrænkelser ved indbrud i private boliger, henvises til pkt. 3.10 ovenfor.

Justitsministeriet er enig i, at strafmaksimum i straffelovens § 265 bør skærpes, således at der bliver overensstemmelse mellem strafferammerne i § 265 og § 266. Det er Justitsministeriets opfattelse, at overtrædelse af tilhold – der af den forurettede ofte kan virke meget voldsomt og generende – bør være under-